

Verklaring van de IAO betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering

goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar zevenennegentigste zitting
op 10 juni 2008 in Genève

ISBN

Eerste editie 2008

Deze vertaling is een initiatief van IAO-Brussel ter gelegenheid van de 90ste verjaardag van de IAO in 2009.

De omschrijvingen die in de publicaties van het IAB worden gebruikt en de manier waarop de gegevens worden weergegeven, zijn geformuleerd volgens de gebruikelijke normen van de Verenigde Naties. Het Internationaal Arbeidsbureau neemt hiermee geen stelling in over het juridisch statuut van een bepaald land, zone of gebied of over de respectieve overheden, noch over de indeling van de grenzen. Het al dan niet vermelden van een bepaalde onderneming, product of handelsprocedure impliceert geen gunstige of ongunstige beoordeling van het Internationaal Arbeidsbureau.

De publicaties van het Internationaal Arbeidsbureau kunnen worden verkregen in de hoofdbibliotheken of via de plaatselijke kantoren van het IAB. U kan de publicaties, een catalogus, of een lijst van nieuwe publicaties rechtstreeks verkrijgen op volgend adres: Publicaties van het IAB, Internationaal Arbeidsbureau, CH-1211 Genève 22, Zwitserland of via e-mail: pubvente@ilo.org of via onze website: www.ilo.org/publns.

Gedrukt in Zwitserland

SRO

VOORWOORD

Op 10 juni 2008 heeft de Internationale Arbeidsorganisatie met unanimititeit van stemmen de *Verklaring van het IAO betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering* goedgekeurd. De Grondwet van de IAO dateert uit 1919 en het is de derde keer dat door de Internationale Arbeidsconferentie goedgekeurde principes en beleidslijnen in een belangrijke formulering vervat worden. Daarbij gelden de Verklaring van Philadelphia van 1944 en de Verklaring van de IAO betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk van 1998 als inspiratiebron. Met de Verklaring van 2008 wordt uiting gegeven aan de hedendaagse visie op de missie van de IAO in een tijdperk van mondialisering.

Met die belangrijke verklaring worden de waarden van de Organisatie op een krachtige manier herbevestigd. Ze is het resultaat van tripartiete raadplegingen die volgden op het verslag van de Wereldcommissie voor de sociale dimensie van de mondialisering. Door die tekst goed te keuren, benadrukken de vertegenwoordigers van regeringen en werkgevers- en werknemersorganisaties van de 182 Lidstaten de beslissende rol die onze tripartiete Organisatie opneemt met haar inspanningen om de sociale vooruitgang en rechtvaardigheid te bevorderen binnen de context van de mondialisering. Samen zetten die actoren zich in om de slagkracht waarmee de IAO de objectieven naar buiten brengt te vergroten, en dat door middel van de Agenda voor waardig werk. De Verklaring geeft een formeel karakter aan het concept 'waardig werk, dat sinds 1999 door de IAO uitgewerkt wordt. Dat doet ze door het concept in het kernbeleid van de Organisatie te plaatsen om zo haar grondwettelijke doelstellingen te behalen.

De Verklaring komt politiek gezien op een cruciaal ogenblik, en stemt overeen met de grote eensgezindheid die is ontstaan over de noodzaak van een sterke sociale dimensie voor de mondialisering, wat zou leiden tot betere resultaten en een rechtvaardigere verspreiding onder de bevolking. Ze geldt als baken voor de bevordering van een rechtvaardige mondialisering die gebaseerd is op het waardig werk, en ook als praktisch instrument om de uitvoering van de Agenda van het waardig werk op de verschillende nationale niveaus in een hogere versnelling te brengen. Ze reflecteert ook een productieve visie door de aandacht te vestigen op het belang van duurzame ondernemingen in het creëren van meer werkgelegenheid en inkomsten voor iedereen.

De Agenda van de IAO kan zowel op regionaal als op mondiaal niveau op veel bijval rekenen in de hoogste politieke regionen, zoals met name het geval was tijdens de Wereldtop van de Verenigde Naties in 2005. Toen verklaarden de Staats- en regeringshoofden het volgende: 'We zijn resoluut vóór een rechtvaardige mondialisering en besluiten om een volledige productieve tewerkstelling, en de kans voor eenieder, met inbegrip van vrouwen en jongeren, om waardig werk te vinden, tot de fundamentele doelstellingen te maken van ons nationaal en internationaal beleid ter zake en van onze nationale ontwikkelingsstrategieën.' Die verklaring is gebaseerd op de engagementen van de Wereldtop voor sociale ontwikkeling van 1995.

De Verklaring geeft uiting aan het universele karakter van de Agenda van waardig werk: alle Lidstaten moeten een beleid voeren dat gebaseerd is op de strategische doelstellingen – *tewerkstelling, sociale bescherming, sociale dialoog en recht op werk*. Tegelijkertijd legt ze met de erkenning van het 'onlosmakelijke, onderling afhankelijke en wederzijds versterkende karakter' van die doelstellingen de nadruk op een mondiale, en geïntegreerde aanpak. Ze ziet er ook op toe dat de internationale arbeidsnormen hun rol wel degelijk vervullen bij het verwezenlijken van die doelstellingen.

Om de implementatie te garanderen, nodigt de Verklaring de IAO uit om haar Leden te helpen bij hun inspanningen, en dat volgens de omstandigheden en de behoeften van de afzonderlijke landen. Ze vormt dan ook een uitdaging voor de Internationale Arbeidsconferentie, voor de Raad van Bestuur en voor het Internationaal Arbeidsbureau door erop te wijzen dat 'de Organisatie haar institutioneel beleid moet herzien en aanpassen om haar bestuur te verbeteren en haar capaciteiten te verhogen, zodat ze het beste kan halen uit de menselijke en financiële middelen en uit het unieke voordeel van haar tripartiete structuur en normatieve systeem'. De Organisatie en de Leden moeten bijgevolg alle beschikbare actiemiddelen inschakelen, op nationaal en op internationaal niveau, om de doelstellingen van de Verklaring te helpen behalen en om de engagementen die daaruit resulteren zo doeltreffend en efficiënt mogelijk uit te voeren.

De Verklaring reikt leiders en besluitvormers een evenwichtige benadering aan, die mensen en productieve oplossingen op nationaal vlak verbindt, en biedt tegelijkertijd ook een gemeenschappelijk bestuursplatform op internationale schaal. Door sociale, economische en milieudoelstellingen te groeperen draagt ze bij tot een coherent beleid in de nationale strategieën voor duurzame ontwikkeling, tussen de internationale organisaties onderling en in de ontwikkelingssamenwerking. Daarom benadrukt ze dat internationale en regionale organisaties met een mandaat dat aanleunt bij verwante domeinen, een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de vereiste geïntegreerde aanpak en verzoekt ze hen het waardig werk te bevorderen. Ze wijst erop dat het beleid met betrekking tot handelsbetrekkingen en financiële markten een weerslag heeft op de tewerkstelling. Het is aan de IAO om deze effecten te evalueren, zodat het objectief kan behaald worden om van tewerkstelling het speerpunt te maken van het economische beleid. Om de doeltreffendheid van de programma's en de operationele activiteiten van de IAO te versterken, wil de Verklaring ook aanzetten tot het vormen van nieuwe partnerschappen, en dat zowel tussen niet-staten als tussen economische actoren zoals multinationals of mondiale sectoriale werknemersorganisaties.

De *Verklaring betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering* is een nieuwe uiting van het geloof in de IAO. Ze is gebaseerd op de waarden en principes die vervat zitten in de Grondwet van de IAO en versterkt die verder om de uitdagingen van de 21^e eeuw aan te kunnen gaan. Ze weerspiegelt niet alleen het vertrouwen van de Organisatie in de relevantie van haar visie en van haar mandaat, maar ook een sterke vastberadenheid om haar huidige verantwoordelijkheden op te nemen. Die Verklaring tekent zich af tegen een achtergrond van grote onzekerheid op de arbeidsmarkt, van hardnekkige schendingen van de rechten van de werknemers, van toenemende bezorgdheid over het verloop van de mondialisering en van de noodzaak voor de internationale organisaties om zich op een betere manier samen te buigen over die problemen. Om zich te wijden aan een politiek en sociaal beleid dat zijn neerslag vindt op het leven van de mensen, legt ze vooral de nadruk op het uniek vergelijkend voordeel en op de legitimiteit van de IAO, die voortvloeien uit het tripartisme en de vruchtbare complementaire praktijkervaring van de lastgevers – regeringen, werkgevers en werknemers. Ze herinnert ook aan de bewezen kracht van een werkmethode die gebaseerd is op de sociale dialoog, noodzakelijk element bij het vinden van een consensus en teken van hoop in een wereld waarin het steeds moeilijker wordt om een dialoog tot stand te brengen.

De *Verklaring betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering* geldt als de belangrijkste vernieuwing van de Organisatie sinds de Verklaring van Philadelphia. Ze geeft ons een historische gelegenheid en verantwoordelijkheid om de daadkracht van de IAO te vergroten. Samen met iedereen die de doeleinden van de Verklaring nastreeft, kunnen we een effectieve convergentie doen ontstaan tussen nationale en internationale beleidslijnen die zou kunnen leiden tot een billijke mondialisering en de toegang tot waardig werk zou kunnen vergemakkelijken voor vrouwen en mannen over heel de wereld. We kunnen samen onze krachten bundelen om ervoor te zorgen dat dit werkelijkheid wordt, en ijveren voor meer eerbied voor menswaardigheid en welvaart op wereldvlak zodat we een antwoord kunnen bieden op de noden en de wensen van individuen, gezinnen en gemeenschappen over de hele wereld.

Juan Somavia
Directeur-Generaal

VERKLARING VAN DE IAO BETREFFENDE DE SOCIALE RECHTVAARDIGHEID VOOR EEN BILLIJKE MONDIALISERING

De Internationale Arbeidsconferentie, tijdens haar zevenennegentigste zitting in Genève,

Overwegende dat de huidige context van de mondialisering wordt gekenmerkt door de verspreiding van nieuwe technologieën, de uitwisseling van ideeën, goederen en diensten, een toename van kapitaalverkeer en geldstromen, de internationalisering van de zakenwereld en van de procedures, van communicatie en van personenverkeer, met name van arbeidsters en arbeiders, en dat hierdoor diepgaande wijzigingen in de arbeidswereld worden teweeggebracht:

- enerzijds was in bepaalde landen dankzij het proces voor economische samenwerking en integratie een economische groei mogelijk en kon er meer tewerkstelling gecreëerd worden, een groot aantal arme landelijke gebieden kon worden geïntegreerd in de moderne stedenbouwkundige economie, er kon vooruitgang geboekt worden in de ontwikkelingsdoelstellingen en de innovatie op het vlak van productontwikkeling en de uitwisseling van ideeën kon worden aangemoedigd;
- anderzijds heeft de economische integratie op wereldschaal tot gevolg gehad dat vele landen en sectoren worden geconfronteerd met belangrijke uitdagingen op het vlak van ongelijkheid van inkomsten, de blijvend hoge werkloosheidsgraad en toenemende armoede, met de kwetsbaarheid van de economieën voor externe schokken, met steeds meer banen die op de tocht komen te staan en met een informele economie, wat een weerslag heeft op de arbeidsrelatie en de mogelijke beschermingsmaatregelen;

Erkennende dat, in die omstandigheden, de noodzaak voor een betere en evenwichtigere verspreiding van de resultaten nog dringender is om een antwoord te bieden op het universele streven naar sociale rechtvaardigheid, en te komen tot een volledige tewerkstelling, het voortbestaan van open maatschappijen en het belang om een mondiale economie te garanderen, een sociale cohesie te bereiken en de strijd aan te binden tegen de groeiende armoede en ongelijkheid;

In de overtuiging dat er voor de Internationale Arbeidsorganisatie een beslissende rol is weggelegd om de sociale vooruitgang en rechtvaardigheid te bevorderen en tot stand te brengen in een omgeving die voortdurend verandert:

- op basis van het mandaat dat in de Grondwet van de IAO wordt bepaald, en in de Verklaring van Philadelphia (1944, die in de 21^e eeuw nog steeds niets aan relevantie heeft ingeboet en als inspiratie zou moeten dienen voor de Leden, en die, naast andere doelstellingen, objectieven en principes:
 - ☒ verklaart dat arbeid geen koopwaar is en dat armoede, waar die ook voorkomt, een gevaar inhoudt voor de welvaart van eenieder;
 - ☒ erkent dat de IAO tot plechtig doel heeft om de werelddaties te begeleiden bij de uitvoering van de programma's voor het realiseren van de objectieven voor volledige tewerkstelling en het verhogen van de levensstandaard, een minimum leefloon en een uitbreiding van de sociale zekerheidsmaatregelen zodat een basisinkomen kan worden gegarandeerd voor iedereen die daar behoefte aan heeft, samen met de andere objectieven die in de Verklaring van Philadelphia zijn opgenomen;
 - ☒ belast de IAO met het onderzoek naar en nadenken over het geheel van economische en internationale financiële beleidslijnen en dat in het licht van de sociale rechtvaardigheid als fundamentele doelstelling;
- door zich te baseren op de Verklaring van de IAO betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk en de bijhorende follow-up (1998) en door deze Verklaring te herbevestigen, waarbij de Leden door het vervullen van het mandaat van de Organisatie het bijzondere belang van de fundamentele rechten erkennen, meer bepaald de vrijheid van vereniging en de effectieve erkenning van het recht op collectieve onderhandeling, het afschaffen van elke vorm van dwangarbeid of verplichte arbeid, de effectieve

afschaffing van kinderarbeid en de afschaffing van discriminatie op het vlak van tewerkstelling en beroep;

Gesterkt door de erkenning door de internationale gemeenschap van het waardig werk als doeltreffend middel om de uitdagingen van de mondialisering aan te gaan, zoals blijkt uit:

- de resultaten van de Wereldtop voor sociale ontwikkeling in Kopenhagen van 1995;
- de herhaaldelijke ruime bijval waarop het door de IAO ontwikkelde concept 'waardig werk' kon rekenen op wereldvlak en op regionaal niveau;
- de instemming van de Staats- en regeringsleiders ter gelegenheid van de Wereldtop van de Verenigde Naties in 2005 om een rechtvaardige mondialisering en de objectieven voor volledige productieve tewerkstelling en waardig werk voor iedereen, op te nemen als fundamentele doelstellingen in hun nationale en internationale beleid ter zake;

Overtuigd dat, binnen een mondiale context die gekenmerkt wordt door een onderlinge afhankelijkheid, een toenemende complexiteit en door een internationalisering van de productie:

- de fundamentele waarden vrijheid, menswaardigheid, sociale rechtvaardigheid, veiligheid en niet-discriminatie essentieel zijn voor een duurzame ontwikkeling en doeltreffendheid op economisch en sociaal vlak;
- vandaag zijn de sociale dialoog en het principe van tripartisme tussen de regeringen en organisaties die de werkgevers en werknemers nationaal en internationaal vertegenwoordigen nog meer nodig om tot oplossingen te komen en om de sociale cohesie en de Rechtsstaat te verstevigen, onder andere door middel van internationale arbeidsnormen;
- het belang van de arbeidsrelatie zou moeten worden erkend als middel om de rechtsbescherming van de werknemers te verzekeren;
- productieve, rendabele en duurzame ondernemingen zijn, samen met een solide sociale economie en een levensvatbare publiek sector, onontbeerlijk voor economische ontwikkeling en duurzame werkgelegenheid;
- de *Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy* (tripartiete principeverklaring inzake de multinationale ondernemingen en het sociaal beleid)(1977), herziene versie, die de toenemende rol behandelt van dergelijke actoren bij de verwezenlijking van de objectieven van de Organisatie, is in deze context bijzonder toepasselijk;

Erkennende dat de Organisatie ten overstaan van de huidige uitdagingen haar inspanningen moet opvoeren, en alle actiemiddelen waarover ze beschikt moet inzetten om de grondwettelijke doelstellingen te promoten, en dat ze, om de doeltreffendheid van haar inspanningen te verhogen en om haar capaciteit uit te bouwen om haar Leden te helpen bij hun inspanningen om de IAO-objectieven te behalen in de context van de mondialisering:

- moet opteren voor een coherente benadering om vooruitgang te boeken in het op punt stellen van een mondiale en geïntegreerde aanpak, in overeenstemming met de Agenda van waardig werk en de vier strategische objectieven van de IAO, en daarbij de bestaande onderlinge synergie te baat moet nemen;
- haar institutionele praktijken en haar bestuur moet aanpassen zodat de doeltreffendheid en de efficiëntie ervan verhoogd worden, met volkomen respect voor het kader en de grondwettelijke procedures;
- de lastgevers moet bijstaan om de noden te lenigen die ze op nationaal niveau kenbaar hebben gemaakt na een grondig tripartiet debat, en dat door kwalitatieve informatie, advies en technische programma's aan te bieden die daartoe bijdragen binnen de context van de grondwettelijke doelstellingen van de IAO;
- haar normatief beleid moet promoten als hoeksteen van de activiteiten van de IAO door haar relevantie in de arbeidswereld te versterken, en er zich van te verzekeren dat de normen wel degelijk een rol spelen bij de verwezenlijking van de grondwettelijke doelstellingen van de Organisatie,

Bijgevolg wordt, op tien juni tweeduizend en acht, de huidige Verklaring goedgekeurd.

I. DRAAGWIJDTE EN PRINCIPES

De Conferentie erkent en verklaart dat:

- A. Binnen een context die gekenmerkt wordt door het versnelde tempo waarmee veranderingen optreden, zouden de engagementen en de inspanningen van de Leden en van de Organisatie voor het implementeren van het grondwettelijke mandaat van de IAO, gebaseerd moeten zijn op de vier strategische doelstellingen, die elk van even groot belang zijn. Dat kan aan de hand van internationale arbeidsnormen, en door het centraal stellen van de volledige productieve tewerkstelling en van het waardig werk in het economische en sociale beleid. De Agenda van waardig werk vormt het uitgangspunt voor de doelstellingen die geconcretiseerd kunnen worden door:
- i) het bevorderen van de tewerkstelling door een duurzame institutionele en economische omgeving te creëren zodat:
 - de individuen de nodige capaciteiten en competenties kunnen verwerven en ontwikkelen zodat ze op een productieve manier kunnen werken wat hun persoonlijke groei en het collectieve welzijn ten goede komt;
 - het geheel van ondernemingen, ongeacht of die publiek of privaat zijn, duurzaam is, zodat de groei bevorderd wordt en er meer mogelijkheden en perspectieven op tewerkstelling en inkomsten voor iedereen worden gecreëerd;
 - de maatschappijen hun economische ontwikkelingsdoelstellingen en sociale vooruitgang kunnen verwezenlijken en een goede levensstandaard kunnen bereiken;
 - ii) sociale beschermingsmaatregelen te treffen en/of versterken- sociale zekerheid en bescherming van werknemers – op duurzame wijze en aangepast aan de nationale omstandigheden, en in het bijzonder:
 - een uitbreiding van de sociale zekerheid voor iedereen, met inbegrip van de maatregelen voor een basisinkomen voor iedereen die behoefte heeft aan dergelijke bescherming, en een aanpassing van het toepassingsgebied en van de draagwijdte om het hoofd te bieden aan onzekerheden en nieuwe behoeften die ontstaan als gevolg van de snelheid waarmee veranderingen optreden op technisch, maatschappelijk, demografisch en economisch vlak;
 - werkomstandigheden die de gezondheid en de veiligheid van de werknemers in acht nemen;
 - de mogelijkheid voor iedereen om op een billijke manier te delen in verwezenlijkingen van de vooruitgang op het vlak van loon en winsten, arbeidsduur en andere arbeidsomstandigheden, en een minimum leefloon voor allen die tewerkgesteld zijn en nood hebben aan bescherming*.
 - iii) de sociale dialoog en het tripartisme te promoten als methoden die het beste geschikt zijn om:
 - de implementatie van de strategische doelstellingen aan te passen aan de behoeften en de omstandigheden van elk land afzonderlijk;
 - de economische ontwikkeling te vertalen in sociale vooruitgang en de sociale vooruitgang in economische ontwikkeling;
 - het tot stand komen van een consensus te bevorderen in de nationale en internationale beleidslijnen die een relevante weerslag hebben op de strategieën en programma's voor tewerkstelling en waardig werk;
 - te zorgen voor een effectieve wetgeving en arbeidsinstellingen, met name wat betreft de erkenning van de arbeidsrelatie, het bevorderen van goede professionele relaties en het invoeren van een doeltreffende arbeidsinspectie;

* Nota van de redactie: Bij de redactie van deze tekst werd voor elke taal de prioriteit gegeven aan een overeenstemming met de officiële, overeenkomstige versie van het artikel III d) van de Verklaring van Philadelphia, goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie van 1944.

- iv) het respecteren van de fundamentele arbeidsprincipes en –rechten, die een belangrijke plaats bekleden als noodzakelijke voorwaarden voor een volledige verwezenlijking van de strategische doelstellingen, waarbij opgemerkt wordt dat:
 - de syndicale vrijheid en de erkenning van het recht op collectieve onderhandeling van bijzonder belang zijn bij het verwezenlijken van die vier strategische doelstellingen;
 - het schenden van de fundamentele arbeidsprincipes en –rechten niet zal worden ingeroepen noch gebruikt zal worden als geldig comparatief voordeel, en dat de arbeidsnormen niet zullen worden ingezet als protectionistische handelsdoeleinden.
- B. Die vier strategische doelstellingen zijn onlosmakelijk verbonden met elkaar, onderling afhankelijk en wederzijds versterkend. Het niet bevorderen van een bepaalde doelstelling, zal nadelige gevolgen hebben voor de verwezenlijking van de overige doelstellingen. Om een optimale impact te hebben, moeten de promotie-inspanningen kaderen in een mondiale en geïntegreerde IAO-strategie voor het waardig werk. De gelijkheid tussen mannen en vrouwen en de niet-discriminatie moeten als transversale begrippen worden beschouwd in de strategische doelstellingen die hierboven werden vermeld.
- C. Elk Lid kan, onder voorbehoud van de internationale verplichtingen waaraan hij is onderworpen en van de fundamentele arbeidsrechten en –plichten, zelf bepalen hoe hij de strategische doelstellingen zal verwezenlijken, door rekening te houden met onder andere:
 - i) nationale voorwaarden en omstandigheden, en prioriteiten en noden die kenbaar worden gemaakt door de werkgevers- en werknemersorganisaties;
 - ii) de onderlinge afhankelijkheid, de solidariteit en de samenwerking tussen alle IAO-Lidstaten, die meer dan ooit belangrijk blijkt te zijn in de context van een gemondialiseerde economie;
 - iii) principes en bepalingen van de internationale arbeidsnormen.

II. METHODE EN UITVOERING:

De Conferentie erkent bovendien dat in een gemondialiseerde economie:

- A. De uitvoering van deel I van de huidige Verklaring veronderstelt dat de IAO op een doeltreffende wijze de inspanningen van haar Leden ondersteunt. Met het oog daarop moet de Organisatie haar institutioneel beleid herzien en aanpassen om haar bestuur te verbeteren en haar capaciteiten te verhogen, zodat ze het beste kan halen uit de menselijke en financiële middelen en uit het unieke voordeel van haar tripartiete structuur en normatieve systeem, om:
 - i) de noden van haar Leden beter te begrijpen voor wat betreft elk van de strategische doelstellingen, en ook wat betreft de actie die de IAO onderneemt om daarop een antwoord te formuleren in het kader van een terugkerende vraag in de agenda van de Conferentie, zodat:
 - kan worden bepaald hoe de IAO op een doeltreffender manier kan voldoen aan die noden door het geheel van de beschikbare actiemiddelen te coördineren;
 - kan worden vastgelegd welke middelen nodig zijn om aan deze behoeften te voldoen, en indien daar ruimte voor is, bijkomende middelen aan te trekken;
 - de Raad van Bestuur en het Bureau worden begeleid bij het uitoefenen van hun verantwoordelijkheden;
 - ii) haar technische samenwerking en de expertise die ze biedt te versterken en te coördineren, om:
 - de geleverde inspanningen van elk Lid te steunen om zo dichterbij de strategische doelstellingen te komen, en dat op een tripartiete basis, desgevallend via nationale programma's voor waardig werk en binnen de context van de Verenigde Naties;
 - te helpen waar nodig om de institutionele capaciteit van de Lidstaten te versterken, en ook die van de werkgevers- en werknemersorganisaties, zodat het voeren van een sociaal relevant en coherent beleid en een duurzame ontwikkeling makkelijker haalbaar worden;

- iii) bevorderen van een beter begrip en kennisverspreiding van de bestaande synergie tussen de strategische doelstellingen door middel van empirische analyse en een tripartiet overleg over concrete ervaringen. Dat kan gebeuren met de vrijwillige medewerking van geïnteresseerde landen, waardoor de Leden ingelicht worden over de beslissingen die ze moeten nemen omtrent de mogelijkheden en de uitdagingen van de mondialisering;
 - iv) bijstand verlenen aan de Leden die daar om vragen en samen de strategische doelstellingen willen promoten in het kader van bilaterale en multilaterale akkoorden, voor zover die compatibel zijn met hun verplichtingen tegenover de IAO;
 - v) nieuwe partnerschappen sluiten met niet-gouvernementele entiteiten en economische actoren zoals multinationals of mondiale sectoriale werknemersorganisaties. Dat gebeurt in samenspraak met de nationale en internationale organisaties die de werkgevers en de werknemers vertegenwoordigen met de bedoeling om de doeltreffendheid van de activiteiten en de programma's van de IAO te versterken. Er moet van hun kant steun worden verzekerd via de gepaste kanalen en de strategische doelstellingen van de IAO moeten via alle mogelijke middelen worden aangemoedigd.
- B. Tegelijkertijd moeten de Leden een fundamentele verantwoordelijkheid opnemen. Die bestaat uit een bijdrage via hun sociaal en economisch beleid aan de verwezenlijking van een mondiale en geïntegreerde strategie zodat de strategische doelstellingen kunnen worden uitgevoerd. Daartoe behoort onder andere de Agenda voor waardig werk, zoals geformuleerd in deel I van deze Verklaring. De nationale uitvoering van de Agenda voor waardig werk zal afhangen van de noden en prioriteiten van de Lidstaten. In samenspraak met de werkgevers- en werknemersorganisaties zullen zij moeten beslissen over de wijze waarop zij die verplichting nakomen. Met het oog daarop zullen zij onder andere volgende zaken kunnen inplannen:
- i) een nationale of regionale strategie hanteren voor het waardig werk, die opgebouwd is uit een geheel van prioriteiten die de verwezenlijking van de strategische doelstellingen op een geïntegreerde wijze tot doel hebben;
 - ii) indicatoren opstellen of toepasselijke statistische gegevens verzamelen, indien nodig met de hulp van het IAB, zodat de vooruitgang die geboekt wordt, gevolgd en geëvalueerd kan worden;
 - iii) de situatie onderzoeken op het vlak van ratificatie of het hanteren van de IAO-instrumenten om elk van de strategische doelstellingen zo ruim mogelijk te dekken. Dat kan door het accent te leggen op instrumenten uit de categorie van de fundamentele arbeidsnormen en op de instrumenten die aanzien worden als meest kenmerkend voor het bestuur, en die betrekking hebben op tripartisme, tewerkstellingsbeleid en arbeidsinspectie;
 - iv) gepaste maatregelen treffen voor een adequate coördinatie van de stellingnames die in hun naam worden uitgedrukt op relevante internationale fora, en van alle maatregelen die ze zouden kunnen treffen in het licht van deze Verklaring;
 - v) duurzame ondernemingen aanmoedigen;
 - vi) eventueel nationale en regionale goede praktijken uitwisselen die voortvloeien uit geslaagde nationale of regionale initiatieven waarin aspecten van waardig werk vervat zitten;
 - vii) op bilaterale, regionale of multilaterale basis de inspanningen van de andere Staten op passende wijze ondersteunen, en in de mate waarin hun middelen dit toestaan, zodat de beoogde principes en doelstellingen van deze Verklaring effect sorteren.
- C. Andere internationale en regionale organisaties met een mandaat dat aanleunt bij verwante domeinen, kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de uitvoering van die geïntegreerde aanpak. De IAO zou hen moeten aanmanen om het waardig werk aan te moedigen, waarbij wordt uitgegaan van een volledige controle over het eigen mandaat van het instituut. Het beleid met betrekking tot handelsbetrekkingen en financiële markten heeft een weerslag op de tewerkstelling. Het is aan de IAO om deze effecten te evalueren zodat haar doelstelling om van tewerkstelling het speerpunt te maken van het economische beleid, behaald kan worden.

III. SLOTBEPALINGEN:

- A. De Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal erop toezien dat deze Verklaring wordt gecommuniceerd naar alle Leden, en via hen naar de organisaties die werkgevers en werknemers vertegenwoordigen, naar internationale organisaties die over competenties beschikken in aanverwante domeinen op regionale en internationale niveaus, en ook naar alle andere instanties die de Raad van Bestuur zou kunnen aanduiden. De regeringen en de nationale werkgevers- en werknemersorganisaties moeten de Verklaring kenbaar maken op alle relevante fora waaraan ze deelnemen of waarin ze vertegenwoordigd zijn, en haar op alle mogelijke manieren verspreiden onder andere instanties die mogelijkwijze geïnteresseerd zijn.
- B. Het is de taak van de Raad van Bestuur en van de Directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau om de nodige modaliteiten vast te leggen voor de onmiddellijke uitvoering van deel II van de Verklaring.
- C. De impact van deze Verklaring, en in het bijzonder de maatregelen die getroffen worden om de toepassing van de Verklaring te promoten, zal, wanneer dat opportuun wordt geacht door de Raad van Bestuur en volgens de modaliteiten die de Raad bepaalt, worden onderzocht door de Internationale Arbeidsconferentie om na te gaan welke maatregelen vatbaar zijn voor aanpassingen.

BIJLAGE

FOLLOW-UP VAN DE VERKLARING

I. ALGEMEEN DOEL EN TOEPASSINGSGEBIED

- A. Deze follow-up heeft tot doel om de middelen te bepalen die de Organisatie zal aanwenden om de haar Leden te steunen bij de vertaling van hun respectief engagement in de verwezenlijking van de vier strategische doelstellingen die van belang zijn voor de uitvoering van het grondwettelijke mandaat van de Organisatie.
- B. Deze follow-up wil het beste halen uit alle actiemiddelen die de Grondwet van de IAO voorziet om haar mandaat uit te oefenen. Bepaalde maatregelen die bedoeld zijn om hulp te bieden aan de Leden kunnen bepaalde aanpassingen vereisen van de toepassingsmodaliteiten van paragrafen 5 e) en 6 d) van het artikel 19 van de Grondwet van de IAO, zonder daarbij bijkomende verplichtingen op te leggen aan de Lidstaten inzake rapportering.

II. STEUN VAN DE ORGANISATIE AAN HAAR LEDEN

Bestuur, middelen en externe relaties

- A. De Directeur-generaal treft de maatregelen die nodig zijn en legt onder andere alle geschikte voorstellen voor aan de Raad van Bestuur om ervoor te zorgen dat de Organisatie beschikt over de middelen die nodig zijn om haar Leden te ondersteunen bij de inspanningen die ze leveren in het kader van deze Verklaring. Onder deze maatregelen vallen de studie van het institutionele beleid en het bestuur van de IAO en de aanpassing daarvan, zoals geformuleerd in de Verklaring. Daarbij moet rekening gehouden worden met de noodzaak van:
 - i) coherentie, coördinatie en samenwerking in het Internationaal Arbeidsbureau met het oog op een goede werking;
 - ii) een beleid dat stevig is en behouden blijft en operationele capaciteiten die verder aangescherpt worden;
 - iii) een doeltreffend en efficiënt gebruik van middelen, managementprocessen en institutionele structuren;
 - iv) competenties en een adequate kennisbank en doeltreffende bestuurstructuren;
 - v) promotie van efficiënte partnerschappen binnen het systeem van de Verenigde Naties en van het multilaterale systeem ter ondersteuning van de programma's en activiteiten van de IAO of van alle andere manieren om de doelstellingen van de Organisatie te helpen bereiken;
 - vi) identificatie, updating en promotie van de lijst van de belangrijkste bestuursnormen¹.

De situatie en de noden van de Leden begrijpen en daarop reageren.

- B. De Organisatie zal voorzieningen treffen voor de herhaalde besprekingen van de Internationale Arbeidsconferentie. Dat gebeurt volgens de door de Raad van Bestuur vastgestelde modaliteiten, zodat de controlemechanismen van de IAO niet overlapt worden en om:
 - i) de toestand van haar Leden en hun verschillende noden met betrekking tot elke doelstelling apart beter te begrijpen, en er gericht op te reageren door gebruik te maken van alle beschikbare actiemiddelen, waaronder normatieve ingrepen, technische samenwerking en het inschakelen van de technische en onderzoekscapaciteiten van het Bureau. De prioriteiten en actieprogramma's zullen op basis daarvan indien nodig aangepast worden;

¹ De conventie (nr. 81) over de arbeidsinspectie, 1947, de conventie (nr. 122) over tewerkstellingsbeleid, 1964, de conventie (nr. 129) over de arbeidsinspectie (landbouw), 1969, en de conventie (nr. 144) over de tripartiete raadplegingsprocedures over de internationale arbeidsnormen, 1976, en ook de normen die nadien opgenomen werden in de lijst.

- ii) de resultaten van de activiteiten van de IAO evalueren zodat beslissingen omtrent de programma's, het budget en overige bestuursaspecten onderbouwd kunnen worden.

Technische bijstand en consultancy

- A. De Organisatie zal, op vraag van de regeringen en de werkgevers- en werknemersorganisaties, de Leden bij hun inspanningen om de strategische doelstellingen te behalen in het kader van een coherente nationale of regionale strategie alle steun verlenen die binnen de mogelijkheden van haar mandaat ligt, door:
 - i) haar technische samenwerking te versterken en te coördineren in het raam van de nationale programma's voor waardig werk en binnen het systeem van de Verenigde Naties;
 - ii) expertise en algemene bijstand te verlenen wanneer een Lid daarom vraagt bij het formuleren van een nationale strategie, en de mogelijkheid van innoverende partnerschappen te onderzoeken voor de uitvoering daarvan;
 - iii) geschikte instrumenten te verzamelen om op een doeltreffende manier de vooruitgang en de eventuele impact van andere factoren en beleidslijnen op de inspanningen van de Leden te evalueren;
 - iv) zich te bekommeren over de specifieke noden en capaciteiten van de ontwikkelingslanden en van de werkgevers- en werknemersorganisaties, met name door te trachten middelen vrij te maken.

Onderzoek, verzamelen en delen van gegevens

- B. De Organisatie zal alle nodige maatregelen treffen om meer onderzoek te verrichten, haar empirische kennis uit te breiden en een beter inzicht te verwerven in de manier waarop de strategische objectieven elkaar beïnvloeden en bijdragen tot de sociale vooruitgang, tot een duurzaam karakter van ondernemingen en duurzame ontwikkeling, en tot het uitroeien van de armoede in de wereldeconomie. Deze maatregelen kunnen bestaan uit een tripartiete uitwisseling van ervaringen en goede praktijken op internationaal, regionaal en nationaal niveau, in het kader van:
 - i) ad-hocstudies en vrijwillige samenwerking tussen regeringen en werkgevers- en werknemersorganisaties in de betrokken landen; of
 - ii) andere regelingen, zoals *peer review*, wat geïnteresseerde Leden zouden kunnen invoeren of waaraan ze vrijwillig zouden kunnen meewerken.

III. EVALUATIE DOOR DE CONFERENTIE

- A. De impact van deze Verklaring zal worden geëvalueerd door de Conferentie, en in het bijzonder de mate waarin ze zal hebben bijgedragen tot het promoten van de doelstellingen en de objectieven van de Organisatie onder de Leden door een geïntegreerde uitvoering van strategische objectieven. De evaluatie zal van tijd tot tijd herhaald worden, volgens de agenda.
- B. Het Bureau zal voor de Conferentie een evaluatierapport opstellen over de impact van de Verklaring, en dat zal volgende gegevens bevatten:
 - i) de acties of de maatregelen die getroffen werden op grond van deze Verklaring. Deze gegevens kunnen, met name in het geval van de regio's, worden verstrekt door de tripartiete lastgevers via de diensten van het IAB of via elke andere betrouwbare bron;
 - ii) de maatregelen van de Raad van Bestuur en van het Bureau om de follow-up te verzekeren van relevante vragen over het bestuur, over de capaciteit en over de kennisbank met betrekking tot het nastreven van de strategische doelstellingen, waaronder de programma's en de activiteiten van de IAO en hun impact;
 - iii) de eventuele impact van de Verklaring op andere internationale belangstellende organisaties.

- C. Belangstellende multilaterale organisaties zullen de mogelijkheid hebben om deel te nemen aan de evaluatie van de impact en aan de bijhorende bespreking. Andere belangstellende instituten zullen, op uitnodiging van de Raad van Bestuur, deze bespreking kunnen bijwonen en eraan deelnemen.
- D. In het licht van haar evaluatie zal de Conferentie zich uitspreken over mogelijke nieuwe evaluaties of andere geschikte acties.

Voorgaande tekst is de tekst van de Verklaring van de IAO betreffende de sociale rechtvaardigheid voor een billijke mondialisering die volgens de regels goedgekeurd werd door de algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar zevenennegentigste zitting die gehouden werd in Genève en die gesloten werd op 13 juni 2008.

TER STAVING WAARVAN wij onze handtekening hebben gezet, op dertien juni 2008:

De Voorzitter van de Conferentie,

EDWIN SALAMIN JAEN

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,

JUAN SOMAVIA